

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
V I Š J E
D E L O V N O
I N S O C I A L N O
S O D I Š Č E**

VDSS sodba Pdp 110/2007

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2007:PDP.110.2007

Evidenčna številka: VDS0005004

Datum odločbe: 25.10.2007

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: odpoved s ponudbo nove pogodbe o zaposlitvi - ustrezno delovno mesto

Zveza: ZDR člen 90, 90/3.

Jedro

Tožena stranka je tožniku ob odpovedi ponudila novo pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto, za katero se je zahtevala enaka vrsta in stopnja izobrazbe, saj presoja nove pogodbe o zaposlitvi z drugih vidikov (opis delovnih nalog, plača, razporeditev delovnega časa, obseg letnega dopusta, organizacijska podrejenost in podobno) ni omogočena.

Izrek

Pritožbi se ugodi in se izpodbijana sodba spremeni tako, da se v celoti zavrne tožbeni zahtevek, ki se glasi:

"1. Odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga s ponudbo nove pogodbe o zaposlitvi z dne 24. 2. 2004, št. I-30/3-04/3, ki jo je tožena stranka podala tožniku dne 24. 2. 2004 in Odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga s ponudbo nove pogodbe o zaposlitvi, št. I-30/3-04/3-5, ki jo je podala tožena stranka tožniku dne 26. 3. 2004, se razveljavita kot nezakoniti.

2. Razveljavita se pogodba o zaposlitvi št. 19/2004 z dne 25. 3. 2004 in pogodba o zaposlitvi št. 34/2004 z dne 26. 3. 2004.

3. Pogodba o zaposlitvi, ki jo je tožnik sklenil dne 30. 6. 1991 s toženo stranko, za nedoločen čas, ni prenehala veljati.

4. Tožniku delovno razmerje pri toženi stranki dne 18.03.2005 ni prenehalo in mu z vsemi pravicami še traja. Tožena stranka je dolžna tožnika pozvati nazaj na delo v roku 8 dni po pravnomočnosti te sodbe, tožniku pa za čas nezakonitega prenehanja delovnega razmerja od vključno 19.03.2005 dalje vpisati delovno dobo v delovno knjižico in tožnika od istega datuma ponovno prijaviti v obvezno zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

5. Tožena stranka je dolžna tožniku T.S. za obdobje od 26.03.2004 dalje do poziva nazaj na delo izplačati razliko v plači med plačo, ki jo je prejemal, in plačo, ki bi mu pripadala v skladu s pogodbo o zaposlitvi z dne 30. 6. 1991, in sicer:

za obdobje od 26. 3. 2004 do 31. 3. 2004 bruto razliko v plači v višini 25.549,33 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.04.2004 do plačila;

za obdobje od 01.04.2004 do 30.04.2004 bruto razliko v plači v višini 102.252,27 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.05.2004 do plačila;

za obdobje od 01.05.2004 do 31.05.2004 bruto razliko v plači v višini 102.252,27 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.06.2004 do plačila;

za obdobje od 01.06.2004 do 30.06.2004 bruto razliko v plači v višini 102.252,27 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.07.2004 do plačila;

za obdobje od 01.07.2004 do 31.07.2004 bruto razliko v plači v višini 104.807,81 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.08.2004 do plačila;

za obdobje od 01.08.2004 do 31.08.2004 bruto razliko v plači v višini 104.807,81 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.09.2004 do plačila;

za obdobje od 01.09.2004 do 30.09.2004 bruto razliko v plači v višini 104.807,81 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.10.2004 do plačila;

za obdobje od 01.10.2004 do 31.10.2004 bruto razliko v plači v višini 104.807,81 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.11.2004 do plačila;

za obdobje od 01.11.2004 do 30.11.2004 bruto razliko v plači v višini 95.653,01 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.12.2004 do plačila;

za obdobje od 01.12.2004 do 31.12.2004 bruto razliko v plači v višini 99.505,76 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.01.2005 do plačila;

za obdobje od 01.01.2005 do 31.01.2005 bruto razliko v plači v višini 104.807,81 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.02.2005 do plačila;

za obdobje od 01.02.2005 do 28.02.2005 bruto razliko v plači v višini 104.807,81 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.03.2005 do plačila;

za obdobje od 01.03.2005 do 18.03.2005 bruto razliko v plači v višini 61.196,63 SIT in na neto plačo zakonite zamudne obresti od 05.04.2005 do plačila

ter za nadaljnje obdobje od vključno 19.03.2005 dalje za vsak mesec bruto plačo ter na neto plačo zakonite zamudne obresti od vsakega 5. dne v mesecu za pretekli mesec do plačila ter plačati davek od osebnih prejemkov ter prispevke za socialno varnost.

6. Tožena stranka je dolžna tožniku povrniti vse njegove pravdne stroške v 8-ih dneh po pravnomočnosti te sodbe, v primeru zamude z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva izdaje te sodbe dalje, vse pod izvršbo."

Stroškovni del izpodbijane sodbe (6. točka izreka) pa se spremeni tako, da se v celoti na novo glasi:

"Tožena stranka sama krije svoje stroške postopka."

Stranki sami krijeta vsaka svoje stroške pritožbenega postopka.

Obrazložitev

:

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga s ponudbo nove pogodbe o zaposlitvi z dne 24.02.2004, št. I-30/3-04/3, ki jo je tožena stranka podala tožniku dne 24.02.2004, in odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga s ponudbo nove pogodbe o zaposlitvi št. I-30/3-04-5, ki jo je tožena stranka podala tožniku dne 26.03.2004, razveljavilo kot nezakoniti, razveljavilo pogodbo o zaposlitvi št. 19/2004 z dne 25.03.2004 in pogodbo o zaposlitvi št. 34/2004 z dne 26.03.2004, ugotovilo, da pogodba o zaposlitvi, ki jo je tožnik sklenil dne 30.06.1991 s toženo stranko za nedoločen čas, ni prenehala veljati ter da tožniku delovno razmerje pri toženi stranki dne 18.03.2005 ni prenehalo in mu z vsemi pravicami še traja. Toženi stranki je naložilo, da je tožnika dolžna pozvati nazaj na delo v roku 8 dni od pravnomočnosti sodbe in mu za čas nezakonitega prenehanja delovnega razmerja od vključno 19.03.2005 dalje vpisati delovno dobo v delovno knjižico ter ga od istega datuma ponovno prijaviti v obvezno zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje. V celoti je ugodilo tudi tožnikovim reparacijskim zahtevkom za povrnitev razlik v plačah v obdobju od 26.03.2004 do 18.03.2005 z zakonskimi zamudnimi obrestmi od neto razlik, od tega dne dalje pa za vsak mesec bruto plačo ter na neto plačo zakonske zamudne obresti od vsakega 5. dne v mesecu za pretekli mesec do plačila skupaj s plačilom davka od osebnih prejemkov ter prispevkov za socialno varnost. Odločilo je, da je tožena stranka dolžna tožniku povrniti vse njegove pravdne stroške v znesku 313.500,00 SIT z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Zoper to sodbo se iz vseh pritožbenih razlogov pravočasno pritožuje tožena stranka in predlaga njeno spremembo oziroma podredno razveljavitev ter priglaja pritožbene stroške. Meni, da sodišče ni upoštevalo vseh dejstev, ki jih je navajala, zaradi česar je odločitev sprejelo na podlagi nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja, sodbe pa tudi ni mogoče preizkusiti, kar pomeni bistveno kršitev določb ZPP in posledično tudi nepravilno uporabo materialnega prava. Navaja, da je sodišče prezrlo, da je tožena stranka šele konec januarja 2004 dokončno ugotovila, da ni mogoče najti ustreznega dela za tožnika, ki bi zagotavljalo ustrezna finančna sredstva, kar naj bi izhajalo iz izvedenih dokazov. Dekan tožene stranke je namreč po sestanku 29.12.2003, na katerem je bil s tožnikom sklenjen dogovor, da se pogodba o zaposlitvi odpove le v primeru dokončne ugotovitve nemogućnosti zagotovitve finančnih sredstev, še naprej iskal možnosti za financiranje tožnikove zaposlitve. Ker do konca januarja 2004 ni bilo nobenega odgovora in predlogov v zvezi s tem, je bila odpoved pogodbe o zaposlitvi, tožniku vročena 24.02.2004, pravočasna. Odpoved pogodbe o zaposlitvi pa je bila tudi utemeljena, saj za delo tožnika v skladu s pogodbo o zaposlitvi z dne 30.06.1991 iz raziskovalnih programov ni dobila nobenih sredstev in tako ni imela denarja za izplačevanje njegove plače, pri čemer tudi ni imela možnosti, da mu v sprejetih raziskovalnih programih zagotovi delo. V dopolnitvi pritožbe, ki jo je tožena stranka vložila v odprtem pritožbenem roku

in tako še pravočasno, dodaja časovno zaporedje dogodkov od podaje prvotne odpovedi pogodbe o zaposlitvi s ponudbo nove dalje, vključno z vsemi spremembami tožbenega zahtevka vse do zadnje spremembe z dne 21.03.2006.

Tožnik v odgovoru na to pritožbo in dopolnitev pritožbe opozarja, da pritožbe ni vložila upravičena oseba, zato predlaga, da jo pritožbeno sodišče zavrže, v celoti nasprotuje tudi vsem pritožbenim navedbam. Opozarja, da vse nadaljnje aktivnosti tožene stranke v januarju 2004, kažejo na njene poskuse, da bi s tožnikom sklenila novo pogodbo o zaposlitvi na podlagi drugih virov financiranja. Iskanje rešitev za ponudbo pogodbe o zaposlitvi pod spremenjenimi pogoji pa ne odloži teka 30-dnevnega prekluzivnega roka. Poudarja, da je bila tožniku ponujena nova pogodba o zaposlitvi za neustrezno delo, ki jo je tožnik podpisal, ker je bil v to prisiljen zaradi svojega socialnega položaja. Opozarja na sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 483/2005, po kateri naj bi delavec, ki mu je bila ponujena neustrezna zaposlitev, lahko zahteval ugotovitev nezakonitosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi v celoti. Po njegovem mnenju je nova pogodba o zaposlitvi nesporno neustrezna, saj je ravno neustrezna določitev nalog pripeljala do redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti, pri čemer zagovarja stališče, da ima delavec v vsakem primeru (podpisa ali ne podpisa ustrezne ali neustrezne ponujene pogodbe o zaposlitvi) pravico izpodbijati utemeljenost odpovednega razloga, kar smiselno pomeni tudi nezakonitost odpovedi. Navaja še, da je trditev tožene stranke, da je tožnik v dveh pravih postavil dva enaka zahtevka, zavajajoča, saj je tožnik s strani tožene stranke prejel dve različni odpovedi dveh različnih pogodb o zaposlitvi (stare in novo sklenjene), pri čemer z vsako izmed dveh vloženih tožb izpodbija zakonitost ene izmed prejetih odpovedi, kar je povsem upravičeno. Dodaja, da je sicer predlagal združitev obeh postopkov, vendar sodišče njegovemu predlogu ni sledilo. Predlaga zavrženje pritožbe, zavrnitev dopolnitve pritožbe in priglašja stroške odgovora na pritožbo.

Pritožba je utemeljena.

Pritožbeno sodišče je izpodbijano sodbo preizkusilo v mejah pritožbenih razlogov, pri čemer je po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb postopka iz drugega odstavka 350. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. 26/99, 96/2002, 2/2004 in 52/2007) in na pravilno uporabo materialnega prava. Pri tem je ugotovilo, da sodišče prve stopnje ni zagrešilo nobenih bistvenih kršitev pravil postopka, na katere pazi sodišče druge stopnje po uradni dolžnosti, pa tudi ne s pritožbo smiselno uveljavljane kršitve po 14. točki drugega odstavka 339. člena ZPP, ki jo uveljavlja v zvezi z zmotno ugotovljenim dejanskim stanjem sodišča prve stopnje. To pa ne more biti bistvena kršitev postopka, temveč pomeni izpodbijanje ugotovljenega dejanskega stanja. Pritožbeno sodišče sicer ugotavlja, da sodba nima pomanjkljivosti, zaradi katerih se je ne bi moglo preizkusiti, v njej so navedeni razlogi o vseh odločilnih dejstvih, ki med seboj niso v nasprotju, ni razlogov, zaradi katerih bi bila sodba nerazumljiva in se je ne bi dalo preizkusiti, izrek je jasn in razumljiv, ne nasprotuje samemu sebi ali razlogom sodbe, slednji pa so tudi jasni.

Pritožbo je vložila upravičena oseba in sicer v imenu tožene stranke Univerze v ... njen pooblaščenec odvetnik A.R., pri čemer se spor nanaša na fakulteto, ki ima sedež na naslovu ..., zaradi česar se je to ime zmotno zapisalo tudi prvostopenjskemu sodišču v glavi izpodbijane sodbe (Univerza v ..., fakulteta ...). Iz dopolnitve pritožbe, vložene s strani iste osebe (pooblaščenca tožene stranke) v pritožbenem roku, kjer je navedba tožene stranke pravilna (Univerza v ..., na naslovu ...), je razvidno, da je pritožba vložena s strani upravičene osebe, pri čemer je pri prvotni pritožbi prišlo do očitne pomote, ki ne vzbuja nikakršnega dvoma v upravičenost za njeno vložitev, saj se spor tožene stranke v resnici nanaša na fakulteto, ki je njena članica.

Iz izpodbijane sodbe in izvedenega dokaznega postopka izhaja, da je tožena stranka tožniku iz poslovnega razloga dne 24.02.2004 redno odpovedala pogodbo o zaposlitvi z dne 30.06.1991 (priloga A1) in mu obenem v podpis ponudila novo pogodbo o zaposlitvi št. 19/2004 za nedoločen čas na delovnem mestu "raziskovalec", ki jo je tožnik s pripisanimi popravki podpisal 25.03.2004. V tej pogodbi je popravil naziv delovnega mesta v "znanstveni delavec" ter popravil določbo o plačilu (priloga A9). Dne 26.03.2004 je tožena stranka izdala novo odpoved iste pogodbe o zaposlitvi s ponudbo nove pogodbe o zaposlitvi št. 34/2004 (priloga A7), v kateri je upoštevala tožnikovo pripombo v zvezi z nazivom delovnega mesta in ki jo je tožnik brez pripisov še istega dne podpisal, čeprav je imel na razpolago 30-dnevni rok za odločitev.

Sodišče prve stopnje je tožbenemu zahtevku v celoti ugodilo, ker je po izvedenem dokaznem postopku ugotovilo, da je tožena stranka že junija 2003 oziroma najkasneje v decembru 2003 vedela za odpovedni razlog – da od 01.01.2004 dalje ne bo mogel biti več vključen v raziskovalno skupino na podlagi novo odobrenih projektov in da ni finančne možnosti, da bi tožnik še opravljal dela, za katera je sklenil pogodbo o zaposlitvi z dne 30.06.1991. Ker je bila prva odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga tožniku vročena 24.02.2004, kar je po poteku 30-dnevnega roka iz 5. odstavka 88. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR, Ur. l. RS, št. 42/2002), je sodišče ugotovilo nezakonitost obeh odpovedi, razveljavilo pogodbi o zaposlitvi št. 19/2004 in 34/2004 ter ugotovilo, da ni prenehala veljati tožnikova pogodba o zaposlitvi z dne 30.06.1991.

Tožnik zahteva razveljavitev obeh odpovedi in obeh podpisanih pogodb o zaposlitvi ter veljavnost prejšnje pogodbe o zaposlitvi z dne 30.06.1991, ki je prenehala veljati z odpovedjo tožene stranke. Poleg tega pa še reintegracijo in reparacijo na tej podlagi. Pri tem pa ni mogoče spregledati tega, da je tožnik dne 26.03.2004 podpisal novo pogodbo o zaposlitvi št. 34/2004 za ustrezno delovno mesto "znanstveni delavec", na podlagi katere je tudi nadaljeval delovno razmerje pri toženi stranki po odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz leta 1991. Po določbi 90. člena ZDR je namreč ustrezna tista zaposlitev, za katero se zahteva enaka vrsta in stopnja izobrazbe, kot se je zahtevala za opravljanje dela na prejšnjem delovnem mestu. Tožnik je na podlagi prejšnje pogodbe o zaposlitvi z dne 30.06.1991 (priloga A1), izvolitve v naziv znanstveni sodelavec z dne 19.02.1997 (priloga A4) in upoštevajoč določbe aneksa št. 1, sklenjenega k tej pogodbi dne 21.10.2003 (priloga B16), opravljal delo na delovnem mestu "znanstveni sodelavec", za katerega se je zahtevala VIII. stopnja strokovne izobrazbe (doktorat znanosti). Za delovno mesto znanstveni delavec po novo sklenjeni pogodbi o zaposlitvi št. 34/2004 je ravno tako zahtevana izobrazba doktorat znanosti (opis delovnega mesta, priloga A11), zato pritožbeno sodišče ugotavlja, da je tožnik sklenil pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto v smislu 3. odstavka 90. člena ZDR. Ugotavljanje ustreznosti nove pogodbe o zaposlitvi iz ostalih vidikov (opis delovnih nalog, plača, razporeditev delovnega časa, obseg letnega dopusta, organizacijska podrejenost ipd.) pa glede na definicijo iz 90. člena ZDR ni omogočeno.

V takem primeru je sodno varstvo na podlagi 3. odstavka 90. člena ZDR bistveno zoženo, kar izhaja iz sodne prakse Vrhovnega sodišča RS, in sicer samo na presojo obstoja utemeljenosti odpovednega razloga, saj delavec kljub odpovedi pogodbe o zaposlitvi dejansko ohranja zaposlitev pri delodajalcu. Skladno s tem odpade presoja zakonitosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz morebitnih drugih razlogov, kar med drugim pomeni tudi presoja rokov za odpoved in varstvo zaščitenih kategorij delavcev (sodba in sklep Vrhovnega sodišča RS opr. št. VIII Ips 194/2006 z dne 30.01.2007 v zvezi s sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 483/2005 z dne 26.01.2006 ter sklep Vrhovnega sodišča opr. št. VIII Ips 6/2007 z dne 15.05.2007 v zvezi s sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 1586/2005 z dne 21.09.2006). Tako ne pride v upoštevanje varstvo predstavnikov delavcev po 113. členu ZDR, saj

predstavnik delavcev ni varovan pred odpovedjo s ponudbo nove pogodbe o zaposlitvi še posebej v primeru, če ponujeno pogodbo o zaposlitvi podpiše (tako tudi Višje delovno in socialno sodišče v sklepu opr. št. Pdp 455/2004 z dne 25.03.2004 in sodbi opr. št. Pdp 1136/2004 z dne 13.04.2006).

Sodišče prve stopnje je zato zmotno uporabilo materialno pravo, ko se je spustilo v presojo zakonitosti obeh odpovedi z vidika roka za njuno podajo. Poslovni razlog za podajo odpovedi je glede na obširno izvedeni dokazni postopek obstajal, kar izhaja tudi iz razlogov izpodbijane sodbe, saj je ugotovljeno, da se je že junija vedelo, da tožnik od 01.01.2004 dalje ne bo mogel biti več vključen v raziskovalno skupino na podlagi novo odobrenih projektov in se je v decembru ugotovilo, da ni finančne možnosti, da bi tožnik še opravljal dela po pogodbi o zaposlitvi z dne 30.06.1991, pri čemer utemeljenosti odpovednega razloga ne izpodbija niti tožnik sam.

S tožbenim zahtevkom po razveljavitvi odpovedi stare pogodbe o zaposlitvi tožnik ne more doseči, da že zaradi tega preneha veljati tudi nova pogodba o zaposlitvi, saj ZDR, Obligacijski zakonik (OZ, Ur. l. RS, št. 83/2001 in 32/2004) ali kateri drug zakon ne določajo, da bi zaradi ugotovitve nezakonite odpovedi pogodbe o zaposlitvi prenehala veljati nova pogodba o zaposlitvi z istim delodajalcem ali da bi ta postala nična. Pogodba o zaposlitvi št. 34/2004 odraža kasnejše soglasje pogodbenih volj strank in ima prednost pred predhodnimi pogodbami, pa čeprav bi bile te nezakonito odpovedane (podobno Vrhovno sodišče RS v sodbi opr. št. VIII Ips 422/2006 z dne 13.03.2007 v zvezi s sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 182/2006 z dne 23.06.2006). Že sama sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi namreč pomeni prenehanje veljavnosti prejšnje. Izpodbijnost pogodbe pa mora upravičenec v vsakem primeru izrecno uveljavljati (Vrhovno sodišče RS v sodbi opr. št. VIII Ips 422/2006 z dne 13.03.2007 v zvezi s sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 182/2006 z dne 23.06.2006). Po določbi 94. člena OZ je pogodba izpodbijna, če so bile pri sklenitvi napake glede volje strank in sicer grožnja, bistvena zmeta ali prevara (členi 45 do 50 OZ). Tožnik zatrjuje, da je bil v podpis pogodbe prisiljen zaradi svojega socialnega položaja in ni imel prave volje za sklenitev pogodbe o zaposlitvi v taki obliki. To pa niso upravičeni razlogi za izpodbijanje sklenjene pogodbe po OZ, saj ne gre za nedopustno grožnjo, ki bi povzročila utemeljen strah v smislu 45. člena OZ. Neutemeljeno je tako tudi izpodbijanje novih pogodb o zaposlitvi.

Po interpretaciji Vrhovnega sodišča RS, izraženi v zgoraj citiranih sodbah, ZDR tudi ne določa, da bi nova pogodba o zaposlitvi z istim delodajalcem (po ponudbi nove pogodbe zaradi prejšnje odpovedi in v skladu z 90. členom ZDR, ki jo delavec sprejme in podpiše novo pogodbo o zaposlitvi) veljala le pogojno. Ob sprejemu ponudbe za ustreznega zaposlitev za nedoločen čas v 3. odstavku 90. člena ZDR celo omejuje obseg sodnega varstva na izpodbijanje utemeljenosti odpovednega razloga. V primeru neustreznosti nove zaposlitve pa ima delavec na podlagi 4. odstavka 90. člena ZDR poleg tega le še dodatno pravico do sorazmernega dela odpravnine ("v primeru neustreznosti nove zaposlitve po prejšnjem odstavku ima delavec pravico do sorazmernega dela odpravnine v višini, ki jo dogovori z delodajalcem"), ki pa je tožnik v konkretnem primeru niti ne zahteva. Nova pogodba bi z upoštevanjem ZDR in splošnih pravil pogodbenega prava lahko prenehala le, če bi prišlo do njene razveljavitve ali ugotovitve njene ničnosti, za kar pa v konkretnem primeru ni dejanske podlage.

Pogodba št. 34/2004 z dne 26.03.2004 tudi ni bila sklenjena z razveznim pogojem (59. člen OZ), saj tožnik svojega podpisa ni pogojeval z dodatnimi zahtevami, kot je to storil pri podpisu pogodbe št. 19/2004.

Ker je dejansko stanje v izpodbijani sodbi pravilno ugotovljeno, sodišče prve stopnje pa je zmotno

uporabilo materialno pravo, je pritožbeno sodišče ugodilo pritožbi in na podlagi 4. točke 358. člena ZPP spremenilo sodbo sodišča prve stopnje tako, da je v celoti zavrnilo tožbeni zahtevek tožnika, saj niso podani pogoji za izpodbijanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi, temveč samo za izpodbijanje obstoja utemeljenega odpovednega razloga, čemur pa tožnik ni ugovarjal. Poleg tega pa tudi ni pogojev za razveljavitev pogodbe o zaposlitvi št. 34/2004 z dne 26.03.2004 niti pogodbe o zaposlitvi št. 19/2004 z dne 25.03.2004, saj je slednja prenehala veljati že s samim podpisom nove pogodbe št. 34/2004 (takšna je usklajena sodna praksa vrhovnega sodišča, izražena v zgoraj citiranih zadevah). Na enak način je prenehala veljati tudi pogodba z dne 30.06.1991 (novo soglasje strank). Tožnik ni upravičen niti do razlik v plačah, ki bi mu šle le v primeru ugotovitve neobstoja utemeljenega odpovednega razloga. Ker je tožbeni zahtevek neutemeljen, ga je pritožbeno sodišče v celoti stroškovno zavrnilo. Upošteva se navedeno, se pritožbeno sodišče tudi ni ukvarjalo z ostalimi pritožbenimi navedbami.

Odločitev o stroških postopka pred sodiščem prve stopnje temelji na določilu drugega odstavka 165. člena ZPP v povezavi s petim odstavkom 41. člena Zakona o delovnih in socialnih sodiščih (ZDSS-1, Ur. l. RS, št. 2/2004). Tožena stranka, ki je po spremembi izpodbijane sodbe v postopku sicer uspela, sama krije svoje stroške postopka, ker gre za spor o prenehanju delovnega razmerja. Na podlagi iste pravne podlage pa tudi sama krije svoje stroške pritožbe.

Glede tožnikovih stroškov iz odgovora na pritožbo pa je odločilo, da jih krije tožnik sam, saj njegov odgovor ni v ničemer prispeval k sprejeti rešitvi zadeve. Izrek o stroških temelji na določbi člena 165 v zvezi s členom 154 in 155 ZPP.

Datum zadnje spremembe: 05.11.2010